

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Ion Guzun,

examinînd, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 19 mai 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2014, declarat de avocatul Andrei Găulică, în numele inculpaților

Luca Petru Ion, născut la 27 ianuarie 1956 în s. Dereneu, r-nul Călărași, locuitor al mun. Chișinău, str. Ion Dumeniuc 16, ap. 41, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;

Societatea cu Răspundere Limitată „Aurion”, înregistrată la Camera înregistrării de Stat de pe lângă Ministerul Justiției la 15.09.1992, cu numărul unic de identificare și codul fiscal (IDNO) 1004600037522, cu sediul în mun. Chișinău, str. Ion Dumeniuc 16, ap. 41.

<i>în instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>10 august 2012 – 19 mai 2014,</i>
<i>în instanța de recurs</i>	<i>15 iulie – 18 noiembrie 2014,</i>
	<i>30 ianuarie – 11 martie 2015;</i>

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 19 mai 2014, procesul penal pe art. 244 alin. (1) Cod penal (*redacția de pînă la modificările operate prin Legea nr. 292 din 21.12.2007*) în privința inculpaților Luca Petru și SRL „Aurion” a fost încetat, *cu liberarea de răspundere penală conform art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, din motivul intervenirii termenului de prescripție.*

De la inculpați s-a încasat, în mod solidar, în beneficiul statului prejudiciul material de 333.333,33 lei.

2. Instanța de fond a constatat că, inculpatul SRL „Aurion”, fiind persoană juridică care desfășoară activitatea de întreprinzător, înregistrată ca plătitor de TVA, și inculpatul Luca Petru, fiind persoana care gestionează Societatea Comercială „Aurion” SRL, urmărind scopul de eschivare de la achitarea impozitelor în bugetul public național, prin includerea datelor vădit denaturate în declarațiile TVA și tăinuind obiectul impozabil, în perioada anului 2007, s-au eschivat de la achitarea în bugetul public național a taxei pe valoarea adăugată (TVA) în sumă de 333.333,33 lei, în următoarele circumstanțe.

La 25.07.2007, în mun. Chișinău, SC „Aurion” SRL și Luca P., urmărind scopul diminuării sumelor de TVA aferentă bugetului în proporții deosebit de mari, apărută ca rezultat al activității de comerț, au încheiat un contract fictiv cu „Aliaris Plus” SRL, despre care cunoștea că este fantomă, precum că, contra sumei de 2.000.000 lei, a procurat de la Societatea Comercială menționată un generator electronic de eliminare a veninului insectelor în valoare de 1.500.000 lei și un aparat de programare „Signal”, contra sumei de 500.000 lei, de care nu aveau necesitate în activitatea comercială și care în realitate nu există.

La 23.08.2007, SC „Aurion” SRL și Luca P., continuând acțiunile infracționale, pentru a beneficia de suma TVA trecută în cont de la procurări, au încheiat un contract fictiv, cu nr. 23, cu societatea comercială nerezidentă „Sudan Scientific Laboratory Reseach”, cu sediul în Darfur, Sudan, conform căruia ultimii ar fi procurat de la SC „Aurion” SRL utilajul, anterior procurat fictiv de la întreprinderea fantomă SC „Aliaris Plus” SRL, contra sumei majorate nejustificat, în valoare de 103.580 euro, ce conform cursului BNM constituia 1.671.781,20 lei.

Conform raportului de expertiză nr. 2800 din 27.12.2011 semnăturile din numele directorului societății comerciale „Sudan Scientific Laboratory Reseach”, Marco Sadic, pe contractul nr. 23 din 23.08.2012, precum și pe anexa nr. 1 la contractul menționat, nu au fost executate de directorul Marco Sadic, dar au fost executate de către Miheev Vladimir.

Astfel fiind efectuată livrarea fictivă a mărfurilor neexistente, care conform art. 104 al Codului fiscal al Republicii Moldova este impozitat la cota „zero”.

Totodată, SC „Aurion” SRL și Luca P., în realitate neavând intenția de a achita marfa procurată și nici de a primi banii de la persoana juridică nerezidentă până la export, la 04.09.2007, de reprezentanții agentului economic menționat, a fost încheiat un contract fictiv de cesiune a creanței cu SC „Aliaris Plus” SRL, conform căruia datoria firmei „Sudan Scientific Laboratory Reseach” este cesionată firmei fantome SC „Aliaris Plus” SRL, trecînd pe seama acesteia repatrierea mijloacelor bănești ce urmează a fi primite din export.

Ca urmare a livrării fictive menționate, SC „Aurion” SRL a atins scopul său infracțional și s-a eschivat de la achitarea impozitelor în bugetul național de Stat în suma de 333.333,33 lei.

Instanța a reținut că inculpații nu au recunoscut vinovăția, dar aceasta este demonstrată prin declarațiile reprezentantului părții civile C. Prisăcaru, a martorului V. Severin, precum și prin probele scrise administrate:

actele de control efectuate la SRL „Aliaris Plus”, prin care se confirmă existența la întreprinderile menționate a obligațiilor fiscale față de bugetul național public, în urma tranzacțiilor cu mai mulți agenți economici inclusiv și cu SRL „Aurion”, potrivit căruia se constată, că SRL „Aliaris Plus” a fost anulată ca plătitor TVA la 31.07.2007. Iar la SRL „Aliaris Plus” a fost înregistrată drept întreprindere delicventă, din numele căreia a fost practică activitate de antreprenoriat de către persoane neidentificate sau neîmputernicite de către fondatori;

procesul-verbal de ridicare a actelor de la Biroul Vamal Chișinău, prin care se atestă că documentele ridicate se confirmă faptul efectuării livrării de către SRL „Aurion” în adresa agentului economic nerezident al Republicii Moldova a mărfurilor procurate de la SRL „Aliaris Plus”. La fel se confirmă și faptul că responsabil financiar în urma exporturilor efectuate, în baza contractelor de cesiune, au fost întreprinderea delicventă SRL „Aliaris Plus”;

procesul-verbal de ridicare a actelor de la SRL „Dec-Trans-Grup”, prin care se confirmă faptul exportului de către SRL „Aurion” a mărfurilor procurate de la SRL „Aliaris Plus”;

procesul-verbal de ridicare a actelor de la SRL „Pro-Logistic”, prin care se atestă că documentele ridicate confirmă faptul efectuării livrării de către SRL „Aurion” în adresa agentului economic nerezident al Republicii Moldova a mărfurilor procurate de la SRL „Aliaris Plus”;

scrisoare de informare nr. 17-2/2-07/2 din 17.01.2009, prin care se confirmă eliberarea facturilor fiscale de către SRL „Aliaris Plus” pe faptele livrărilor efectuate inclusiv și în adresa SRL „Aurion”;

actul reviziei economico-financiare tematice efectuate la SRL „Aurion”, prin care se confirmă existența relațiilor economico-financiare a întreprinderii menționate cu întreprinderile fantome și trecerii din bugetul de stat în cont a TVA în valoare de 333.333,33 lei RM, potrivit actului se constată, că genurile principale de activitate ale SRL „Aurion” conform statutului nu includ procurarea și vânzarea bunurilor nedestinate unui proces tehnologic;

contractul de vânzare-cumpărare nr. 12 din 25.07.2007, încheiat între SC „Aliaris Plus” SRL în calitate de Vînzător și SRL „Aurion” în calitate de Cumpărător, primul se obligă să livreze și să transmită în proprietatea cumpărătorului generator electronic de eliminare a veninului insectelor, la prețul de 1.500.000 lei, precum și aparat electronic măsură și control la prețul de 500.000 lei, în sumă totală de 2.000.000,00 lei, fapt ce confirmă că SRL „Aurion”, în activitatea sa nu avea necesitate de așa aparate, fapt ce denotă faptul că persoana cu funcție de răspundere a SRL „Aurion”, a cunoscut despre faptul, că se încheie o tranzacție fictivă, ca urmare a acesteia urma să treacă în cont TVA ilegal. În cont suma de 333.333,33 lei, formată în urma procurării mărfurilor de la SRL „Aliaris Plus”;

scrisoare de informare parvenită de la Serviciul Grăniceri prin care se confirmă faptul că administratorii întreprinderilor nerezidente nu au traversat

hotarele Republicii Moldova, și astfel, se confirmă imposibilitatea semnării contractului de vânzare-cumpărare;

raportul de expertiză nr. 2800 din 27.12.2011, prin care s-a constatat că contractele din numele întreprinderilor fantome SRL „Poianscaia Grup”, SRL „Aliaris Plus”, SRL „Poliform Plast” și întreprinderilor nerezidente au fost semnate de către Vladimir Miheev și nu de către administratorii acestora cum este indicat în contracte. Semnăturile de la rubrica „Director Marco Sadic” a contractului nr. 23 din 23.08.2007 (încheiat între SRL „Aurion” în persoana lui Luca P. și societatea comercială nerezidentă „Sudan Scientific Laboratory Reseach” cu sediul în Darfur, Sudan, conform căruia ultimii ar fi procurat de la SRL „Aurion” utilajul, anterior procurat fictiv de la întreprinderea fantomă SRL „Aliaris Plus”, contra sumei majorate nejustificat, în valoare de 103.580 euro, ce conform cursului BNM constituia 1.671.781,20 lei;

semnăturile de la rubrica „Director Marco Sadic” a anexei nr. 1 din 07.09.2007 la contractul de vânzare-cumpărare nr. 23 din 23.08.2007 prin care de reprezentanții agentului economic SRL „Aurion” în persoana lui Luca P. a fost încheiat un contract fictiv de cesiune a creanței cu SRL „Aliaris Plus”, care au fost executate de către Vladimir Miheev, fictivitatea contractelor în cauză și faptul că inculpatul a cunoscut despre aceasta se confirmă prin faptul, că contractul n-a fost semnat de către Directorul „Sudan Scientific Laboratory Reseach”, Marco Sadic, dar a fost semnat de către Vladimir Miheev, fapt cunoscut de inculpat;

semnăturile de la rubrica „Director Andreevici Tatiana” a contractului nr. 12 din 25.07.2007, încheiat între administratorul societății comerciale „Aurion” SRL, Luca P., și întreprinderea „Aliaris Plus” SRL, potrivit căruia „Aurion” SRL a procurat de la Societatea Comercială menționată un generator electronic de eliminare a veninului a insectelor în valoare de 1.500.000 lei și un aparat de programare de model „Signal” contra sumei de 500.000 lei, care au fost efectuate de către Tatiana Andreevici și nu de administratorul firmei date, înregistrat la CÎS MJ al RM.

Instanța a statuat că calificarea acțiunilor inculpaților la etapa de urmărire penală în baza art. 244 alin. (2) lit. b) Cod penal este incorectă, deoarece în perioada anului 2007, art. 244 Cod penal prevedea o altă redacție, cu sancțiuni penale mai blânde decât după modificarea Codului penal prin Legea nr. 292 din 21.12.2007, prin care răspunderea penală a fost agravată.

În conformitate cu art. 10 alin. (2) Cod penal, Legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

Din acestea considerente și în conformitate cu solicitarea acuzatorului de stat, acțiunile inculpaților urmează a fi încadrate în baza prevederilor art. 244 alin. (1) Cod penal (*redacția de pînă la modificările operate prin Legea nr. 292 din 21.12.2007*), ca evaziunea fiscală a întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor prin includerea în documentele contabile, fiscale sau financiare a unor date vădit denaturate privind veniturile sau cheltuielile ori prin tănuirea altor obiecte impozabile, dacă suma impozitului care trebuia să fie plătit depășește 500 unități convenționale.

Deși vinovăția inculpaților este dovedit integral, nu le urmează a fi aplicată pedeapsa penală, deoarece infracțiunea comisă, conform art. 16 Cod penal, se clasifică ca infracțiunea ușoară, iar potrivit art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

În conformitate cu art. 332 alin. (1) CPP, în cazurile prevăzute în art. 53-60 Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Acțiunile prejudiciabile a inculpaților au fost comise în perioada 25.07.2007 - 23.08.2007 și astfel, la data parvenirii cauzei penale în instanța de judecată - 10.08.2012, prescripția tragerii la răspundere penală prevăzută de art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal a expirat.

Urmare a nerecunoașterii vinovăției de către inculpați, a fost imposibilă încetarea procesului penal la etapa începerii judecării cauzei penale, fără acordul lor, iar în cazul judecării cauzei în fond și constatării vinovăției inculpaților, procesul penal urmează a fi încetat din motivul intervenirii prescripției tragerii la răspundere penală.

Avînd în vedere că încetarea procesului penal are loc nu din motive de reabilitare, acțiunea civilă urmează a fi admisă integral, cu încasarea solidară de la inculpații SRL „Aurion” și Luca P., în bugetul de stat, prejudiciul material cauzat statului în suma de 333.333,33 lei.

3. Avocatul Andrei Găulică a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpații să fie achitați.

Apelantul a invocat că sentința este ilegală și nefondată pe motiv că instanța a respins probele prezentate de către partea apărării, apreciindu-le critic, punînd la baza sentinței doar probele prezentate de partea acuzării.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2014, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpații au săvârșit infracțiunea imputată, acțiunile acestora corect fiind încadrate în baza 244 alin. (1) Cod penal (*redacția de pînă la modificările operate prin Legea nr. 292 din 21.12.2007*), ca evaziune fiscală a întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor prin includerea în documentele contabile, fiscale sau financiare a unor date vădit denaturate privind veniturile sau cheltuielile ori prin tănuirea altor obiecte impozabile, dacă suma impozitului care trebuia să fie plătit depășește 500 unități convenționale.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate și puse la baza sentinței de condamnare, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, concluziei și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, și anume - declarațiile reprezentatului părții civile C. Prisăcaru, martorilor V. Severin, V. Veștiman, I. Roșcovan, O. Coșciug, V. Rusu, A. Macar, S. Berzoi, T. Belesnaia, O. Poianscaia, O. Popodneac, I. Popodneac, actele de control efectuate

la SRL „Aliaris Plus” prin care se confirmă existența la întreprinderile menționate a obligațiilor fiscale față de bugetul național public, în urma tranzacțiilor cu mai mulți agenți economici inclusiv și cu SRL „Aurion”, potrivit căruia se constată, că SRL „Aliaris Plus” a fost anulată ca plătitor TVA la 31.07.2007. Iar la 02.08.2007 SRL „Aliaris Plus” a fost înregistrată drept întreprindere delicventă, din numele căreia a fost practică activitate de antreprenariat de către persoane neidentificate sau neîmputernicite de către fondatori; procesul-verbal de ridicare a actelor de la Biroul Vamal Chișinău, prin care se atestă că documentele ridicate se confirmă faptul efectuării livrării de către SRL „Aurion” în adresa agentului economic nerezident al Republicii Moldova a mărfurilor procurate de la SRL „Aliaris Plus”. La fel se confirmă și faptul că responsabil financiar în urma exporturilor efectuate, în baza contractelor de cesiune, au fost întreprinderea delicventă SRL „Aliaris Plus”; procesul-verbal de ridicare a actelor de la SRL „Dec-Trans-Grup”, prin care se confirmă faptul exportului de către SRL „Aurion” a mărfurilor procurate de la SRL „Aliaris Plus”; procesul-verbal de ridicare a actelor de la SRL „Pro-Logistic”, prin care se atestă că documentele ridicate confirmă faptul efectuării livrării de către SRL „Aurion” în adresa agentului economic nerezident al Republicii Moldova a mărfurilor procurate de la SRL „Aliaris Plus”; scrisoare de informare nr. 17-2/2-07/2 din 17.01.2009, prin care se confirmă eliberarea facturilor fiscale de către SRL „Aliaris Plus” pe faptele livrărilor efectuate inclusiv și în adresa SRL „Aurion”; actul reviziei economico-financiare tematice efectuate la SRL „Aurion”, prin care se confirmă existența relațiilor economico-financiare a întreprinderii menționate cu întreprinderile fantome și trecerii din bugetul de stat în cont a TVA în valoare de 333.333,33 lei, potrivit actului se constată, că genurile principale de activitate ale SRL „Aurion” conform statutului nu includ procurarea și vânzarea bunurilor nedestinate unui proces tehnologic; prin contractul de vânzare-cumpărare nr. 12 din 25.07.2007 încheiat între SRL „Aliaris Plus” în calitate de Vânzător și SRL „Aurion” în calitate de Cumpărător, primul se obligă să livreze și să transmită în proprietatea cumpărătorului generator electronic de eliminare a veninului insectelor, la prețul de 1.500.000 lei, precum și aparat electronic măsură și control la prețul de 500.000 lei, în sumă totală de 2.000.000,00 lei, fapt ce confirmă că SRL „Aurion”, în activitatea sa nu avea necesitate de așa aparate, fapt ce denotă faptul că persoana cu funcție de răspundere a SRL „Aurion”, a cunoscut despre faptul, că se încheie o tranzacție fictivă, ca urmare a acesteia urma să treacă în cont TVA ilegal, în suma de 333.333,33 lei RM, formată în urma procurării mărfurilor de la SRL „Aliaris Plus”; scrisoare de informare parvenită de la Serviciul Grăniceri prin care se confirmă faptul că administratorii întreprinderilor nerezidente nu au traversat hotarele Republicii Moldova, și astfel, se confirmă imposibilitatea semnării contractului de vânzare-cumpărare; raportul de expertiză nr. 2800 din 27.12.2011, prin care s-a constatat că contractele din numele întreprinderilor fantome SRL „Poianscaia Grup”, SRL „Aliaris-Plus”, SRL „Poliform Plast” și întreprinderilor nerezidente au fost semnate de către Vladimir Miheev și nu de către administratorii acestora cum este indicat în contracte. Semnăturile de la rubrica „Director Marco Sadic” a contractului nr. 23 din 23.08.2007 (încheiat între

SRL „Aurion” în persoana lui Luca P. și societatea comercială nerezidentă „Sudan Scientific Laboratory Reseach” cu sediul în Darfur, Sudan, conform căruia ultimii ar fi procurat de la SRL „Aurion” utilajul, anterior procurat fictiv de la întreprinderea fantomă SRL „Aliaris Plus”, contra sumei majorate nejustificat, în valoare de 103.580 euro, ce conform cursului BNM constituia 1.671.781,20 lei RM.

Semnăturile de la rubrica „Director Marco Sadic” a anexei nr. 1 din 07.09.2007 la contractul de vânzare-cumpărare nr. 23 din 23.08.2007 prin care de reprezentanții agentului economic SRL „Aurion” în persoana lui Luca P. a fost încheiat un contract fictiv de cesiune a creanței cu SRL „Aliaris Plus” au fost executate de către Vladimir Miheev. Activitatea contractelor în cauză și faptul că inculpatul a cunoscut despre aceasta se confirmă prin faptul, că contractul n-a fost semnat de către Directorul „Sudan Scientific Laboratory Reseach”, Marco Sadic, dar a fost semnat de către Vladimir Miheev, fapt cunoscut de inculpat.

Semnăturile de la rubrica „Director Andreevici Tatiana” a contractului nr. 12 din 25.07.2007 încheiat între administratorul societății comerciale SRL „Aurion”, Luca P., și întreprinderea SRL „Aliaris Plus”, potrivit căruia SRL „Aurion” a procurat de la Societatea Comercială menționată un generator electronic de eliminare a veninului insectelor în valoare de 1.500.000 lei RM și un aparat de programare de model „Signal” contra sumei de 500.000 lei RM, a fost efectuată de către Andreevici Tatiana și nu de administratorul firmei date, înregistrat la CIS MJ al RM.

Instanța de fond just a apreciat critic declarațiile inculpaților de nerecunoaștere a vinovăției, deoarece se combat prin cumulul de probe administrate în cadrul urmăririi penale, cercetate în instanța de judecată și verificate în instanța de apel.

Prin probele enunțate se combat declarațiile inculpatului și argumentele invocate în apel că instanța nemotivat a respins probele apărării, apreciindu-le critic, punând la baza sentinței doar probele acuzării.

Totodată, cererea de apel înaintată nu corespunde cerințelor art. 405 CPP, nu conține motivele cerințelor apelantului, fiind indicat doar la general printr-o frază că instanța nemotivat a respins probele apărării, apreciindu-le critic, punând la baza sentinței doar probele acuzării.

Instanța de apel a conchis că argumentele instanței de fond sunt întemeiate, astfel s-a constatat cu certitudine faptul că SC „Aurion” SRL și Luca P., ca urmare a livrărilor fictive, atingându-și scopul său infracțional prin eschivarea de la achitarea impozitelor au prejudiciat bugetul național de Stat în suma de 333.333,33 lei, fapt confirmat prin declarațiile reprezentantului părții civile, a martorilor și a materialelor cauzei, cercetate în cadrul ședinței instanței de fond, verificate în instanța de apel.

Astfel, instanța de apel a respins ca nefondate argumentele apelantului despre nevinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii înscrinate pe motiv că acestea sunt combătute prin probele concludente și pertinente menționate mai sus, concluzionând că instanța de fond just și întemeiat nu a aplicat pedeapsa penală

inculpaților, deși vinovăția lor este dovedită integral, deoarece conform art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

La fel a menționat că, instanța de fond corect a decis că acțiunea civilă înaintată în cadrul procesului penal urmează a fi admisă, integral, și de la inculpați, în mod solidar, urmează a fi încasată în bugetul de stat suma prejudiciului material cauzat statului în suma de 333.333,33 lei, având în vedere că, încetarea procesului penal are loc nu din motive de reabilitare.

5. Avocatul A. Găulică a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea achitării inculpaților.

Recurentul a indicat că nu au fost respectate dispozițiile privind competența după calitatea persoanei – art. 427 alin. (1) pct. 1). Instanțele nu au luat în seamă faptul declarat verbal de inculpat și de apărătorul său că reprezentantul SRL „Aurion”, I. Luca, nu are nici un act de împuternicire pentru a reprezenta SRL „Aurion”, precum și că acesta nu a activat în cadrul SRL „Aurion” nici o zi.

Instanța de apel nu a examinat și nu s-a pronunțat referitor la cererile apărării depuse în cadrul urmăririi penale, care au fost declinate după competența de judecătorul de instrucție în favoarea judecătorului de drept comun.

Nu a luat în considerație și nu a motivat cu nimic temeiurile indicate în cererile apărării privind practica CEDO ce are referința directă la acest caz;

Nu a luat în considerație și nu a motivat circumstanțele cauzei examinate în referire cu materialele prezentate de partea apărării și anume: decizia CSJ din 16 iunie 2010, dosarul nr. 2re-294/2010 prin care cererea Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău către SRL „Slavena Lux”, SRL „Poianscaia Grup” cu privire la declararea nulă a tranzacției încheiate între SRL „Slavena Lux” și SRL „Poianscaia Grup” conform facturii fiscale, a respins-o ca neîntemeiată. Ordonanța de scoatere a persoanei de sub urmărire penală din 21 iunie 2011 a SRL „Slavena Lux” din cauza că în acțiunile administratorului SRL „Slavena Lux” lipsește latura obiectivă și cea subiectivă infracțiunii prevăzute de art. 244 Cod penal.

Instanțele nu au luat în considerație nici hotărârea nr. 03-5/5211 asupra cazului de încălcare fiscală din 06.02.2009 comisă de SRL „Aliaris Plus”.

Din cuprinsul sentinței și a deciziei se vede că concluzia de vinovăție a bazat-o pe declarațiile martorilor V. Severin, V. Veștman, I. Roșcovan, O. Coșciug, V. Rusu, A. Macar, S. Berzoi, T. Belesnaia, A. Poianscaia, persoane care au dat explicații cu privire la alte activități ce nu au avut și nici nu au careva legătură cu învinuirea formulată inculpaților.

Ambele instanțe au încălcat prevederile privind soluționarea acțiunii civile, deoarece conform art. 225 alin. (4), 387 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, în cazul încetării prin sentință a procedurii penale acțiunea civilă urma a fi lăsată pentru soluționare într-un proces separat civil. O asemenea eroare de drept cade sub pct. 6) art. 427 Cod de procedură penală, din punctul de vedere că instanțele au dat o motivare greșită, contrară legii.

Nu în ultimul rând este ilegală acumularea tuturor probelor care stau la baza învinuirii inculpaților prin acțiunile de urmărire penale, petrecute după expirarea

termenului de prescripție de 2 ani din momentul consumării acțiunilor inculpatului, efectuate contrar prevederilor 255 Cod procedură penală, care prevede că urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și v-a fi încetată în cazurile în care a intervenit termenul de prescripție sau amnistia.

Există o cauză de înlăturare a răspunderii penale. Organul de urmărire penală, deși încă la faza urmăririi penale, avînd în vedere termenul de prescripție expirat în cazul infracțiunii prevăzute de art. 244 Cod penal (redacția veche), urma să adopte o soluție de refuz în pornirea urmăririi penale. Soluția de încetare a urmăririi penale a fost o obligație a procurorului în faza de punere sub învinuire a persoanei juridice precum și a conducătorului ei, fapt solicitat ulterior de ultimii, dar care a fost vădit neglijat de procuror, fiind încălcat un drept constituțional - dreptul de-a nu derula un proces penal atunci cînd legea nu mai permite.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 1), 6), 8), 11) Cod de procedură penală - nu au fost respectate dispozițiile privind competența după calitatea persoanei, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța a pronunțat o hotărîre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blînde, există o cauză de înlăturare a răspunderii penale. Există o cauză de înlăturare a răspunderii penale.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rînd, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

În această consecutivitate se reține că, în recursul ordinar apărarea a invocat în drept temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 1), 6), 8), 11) Cod de procedură penală, cum ar fi că nu au fost respectate dispozițiile privind competența după calitatea persoanei, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor

invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, instanța a pronunțat o hotărîre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blînde (pct. 5 din prezenta decizie).

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat asupra căror motive concrete din apelul apărării nu s-ar fi pronunțat instanța de apel și care ar fi esența circumstanței că, nu au fost respectate dispozițiile privind competența după calitatea persoanei, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, că acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, care a afectat soluția instanței, că instanța a pronunțat o hotărîre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blînde, omițîndu-se totalmente motivarea ilegalității deciziei contestate în acest sens, cu indicarea unor concrete erori în aspectul vizat.

Rezultă, că recursul de pe rol nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care ar justifica acest recurs.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.

În al doilea rînd, conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeuri care au fost indicate și în apel.

În sensul vizat se reține că motivele specificate în recursul ordinar și reproduse la pct. 5 din prezenta decizie, nu au fost invocate și în apel (vol. III, f.d. 228, pct. 3, 4, 5 din decizie).

Rezultă, că recursul ordinar în aspectul vizat nu are niciun suport legal.

În al treilea rînd, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2 și 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia în baza art. 244 alin. (1) Cod penal, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar,

inclusiv declarațiile reprezentatului părții civile C. Prisăcaru, martorilor V. Severin, V. Veștiman, I. Roșcovan, O. Coșciug, V. Rusu, A. Macar, S. Berzoi, T. Belesnaia, O. Poianscaia, O. Popodneac, I. Popodneac, actele de control efectuate la SRL „Aliaris Plus”, procesul-verbal de ridicare a actelor de la Biroul Vamal Chișinău, procesul-verbal de ridicare a actelor de la SRL „Dec-Trans-Grup”, procesul-verbal de ridicare a actelor de la SRL „Pro-Logistic”, scrisoare de informare nr. 17-2/2-07/2 din 17.01.2009, actul reviziei economico-financiare tematice efectuate la SRL „Aurion”, contractul de vânzare-cumpărare nr. 12 din 25.07.2007 încheiat între SRL „Aliaris Plus” în calitate de Vânzător și SRL „Aurion”, scrisoare de informare parvenită de la Serviciul Grăniceri, raportul de expertiză nr. 2800 din 27.12.2011, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității, veridicității și coroborării lor.

Mai mult, recursul dat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5 din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei și probele administrate.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel este lipsită de orice suport legal.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile atacate cuprind motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpaților au fost întrunite elementele infracțiunii, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul ordinar este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Andrei Găulică în numele inculpaților Luca Petru Ion și Societatea cu Răspundere Limitată „Aurion”, împotriva sentinței Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 19 mai 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2014, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 08 aprilie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Guzun